

[Finansministeren.]

finder det meget tilfredsstillende, at de senere Aars Finansregnskaber har udvist ganske anselige Overskud, ligesom jeg i det hele taget takker det ærede Medlem for hans klare og kyndige Udtalelser om de finansielle Forhold. At det ærede Medlem og jeg ikke paa alle Punkter ser helt ens paa Tingene, har jeg allerede gjort opmærksom paa.

Det ærede Medlem pegede paa de senere Aars meget betydelige Kapitalinvestering i Statsbanerne og nævnte som en naturlig Begrænsning, at der ikke maa foretages Anlæg ud over de Beløb, som Statsbanerne selv afsætter i Form af Afskrivninger paa Driftsregnskabet. Jeg er for min Del ikke fremmed for dette Synspunkt, som jeg erkender ikke er uden en vis Berettigelse, efter at der nu i en Aarrække er stillet saa store Beløb til Raadighed, som Tilfældet har været.

Medens jeg er ved Statsbanerne, skal jeg som Svar til det ærede Medlem Hr. Brorsens Spørgsmaal til mig om, hvorvidt der vilde blive Tale om Takstforhøjelser i denne Samling, udtale, at der ingen Planer er fremme i saa Henseende.

Ud over de Forhold, jeg nu har omtalt, er der under Forhandlingerne fremdraget forskellige mere specielle Spørgsmaal, som jeg skal knytte nogle Bemærkninger til.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ønsket Spørgsmaalet om Beskatning af Brugsforeninger taget op. Spørgsmaalet har for ikke længe siden været behandlet i et særligt Udvalg, hvor det ikke lykkedes at forlige de modstridende Opfattelser. Jeg har derfor ment, at Sagen paa ny burde tages op i Skattekommissionen, og formentlig er det ærede Medlem enig med mig heri.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr gjorde nogle Bemærkninger om forskellige Skatteproblemer, som er til Behandling og Undersøgelse i Finansministeriet og i Skattekommissionen, og som jeg ikke her skal komme ind paa. Men desuden rejste det ærede Medlem det Spørgsmaal, om der ikke paa Skattebilletten ganske kort burde gøres Rede for de Goder, Stat og Kommuner stiller til Raadighed. Jeg har som Skattedirektør adskillige Gange været ude for og været inde paa det samme Spørgsmaal, men jeg tror ikke meget paa, at det er muligt paa Bagsiden af en Skattebillet at give Forklaringer af den Art, som virkelig betyder noget; dertil yder Stat og Kommuner Skatteyderne alt for mange Goder. Netop derfor synes jeg ogsaa, at Skatteyderne nok kan ofre det Frimærke, som skal sættes paa

Selvangivelsesblanketten, men som det ærede Medlem mente burde kunne undværes. Tilmed er Forholdet jo det, at ogsaa Pengene til disse Frimærker til syvende og sidst kommer Skatteyderne selv til gode.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var inde paa den Tanke, at de nygiftes første Ægteskabsaar burde være skattefrit. Ja, det er jo muligt, at de andre Skatteydere gerne vil betale for en saadan Bryllupsgave, men helt sikker paa det er jeg ikke, og man maa i hvert Fald gøre sig klart, at det om alle den Slags Skattelettelser gælder, at hvad nogle kommer til at betale mindre, det kommer andre til at betale mere.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Merindkomstskat af nylig Ægtepar. Nu er der for det første hertil at bemærke, at Minimum for Merindkomstskatten er en Indtægt paa 10 000 Kr., og de store Indtægter tjenes sjældent i de unge Aar, saa nogen større Betydning har Spørgsmaalet ikke. Men dernæst er Forholdet det, at det er fast Praksis, at der ad Bevillingsvejen gives Tilladelse til, at ogsaa Hustruens Skatteansættelser i Sammenligningsaarene tages med i den Opførelse, som danner Grundlaget for en eventuel Merindkomstbeskatning, altsaa ogsaa hendes Indtægt som ugift.

Det ærede Medlem Hr. J. E. Nørsgaard udtalte, at der i denne Tid tilgaar Vurderingsformændene Cirkulærer, hvori det henstilles til dem at forhøje Ejendomsskyldvurderingerne det mest mulige, og det ærede Medlem henstillede, at man ikke lægger for stort Pres paa Vurderingsmændene, for — som det ærede Medlem udtrykte sig — at faa Ejendomsskylden op paa en kunstig Højde. Det ærede Medlem føjede til, at det ikke altid er Salgsprisen, der kan være grundlæggende for Ejendommens økonomiske Vurdering, idet der kan være særlige Ting, Familieforhold eller andet, som gør, at en enkelt Ejendom kommer op i en usædvanlig høj Pris.

Der sigtes formentlig af det ærede Medlem til et Referat af et Møde, som Ligningsdirektoratet nylig har afholdt med Skyldsraadsformændene, hvilket Referat er udsendt til Vurderingsformændene til Vejledning ved den sædvanlige Omvurdering pr. 1. Oktober. Heri er fremhævet det ret selvfølgelig, at Vurderingsraadene maa sørge for, at Vurderingsniveauet kommer op paa den rette Højde i Forhold til Salgsværdien de Steder, hvor dette endnu ikke er Tilfældet. Men det er jo en fast Praksis ved Vurderingerne — hvilket enhver Vurderingsmand ved —, at man ikke slavisk følger